

Institutiones Theologicae Ad Usum Seminariorum

Simonnet, Edmond

Venetiis, 1731

Resp. Parvuli qui moriuntur sine baptismo, post hanc vitam neque
supernaturali neque naturali beatitudine fruuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83594](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83594)

simul & indivisibiliter tollatur imputabilitas concupiscentiae; & tolli imputabilitatem concupiscentiae, in re nihil aliud est, quam tolli imputabilitatem peccati in Adamo commissi.

Dices. Si concupiscentia non habet propriam imputabilitatem ante baptismum, ante baptismum non est peccatum propriè. R. dist. seq. Non est peccatum propriè per se & ratione sui, C. seq. Non est peccatum propriè ratione alterius, nempe ratione peccati in Adamo commissi, & in unoquoque nostrum moraliter manentis, donec per baptismum deleatur, N. seq. Vide not. 1.

ARTICULUS XI.

Virum parvuli, sine baptismo morientes, beatitudine aliqua fruturi sint in altera vita.

Circa statum parvulorum, qui moriuntur sine baptismo, variae sunt sententiae. Prima promittit illis regnum caelorum, contra expressum Christi testimonium Joan. cap. 3. *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.* Ita sensit olim quidam nomine Vincentius, ut refert S. Augustinus lib. 1. de anima & ejus orig. cap. 9. ubi de dicto Vincentio sic loquitur: *De illis parvulis, qui morte praeveniuntur, priusquam baptizentur in Christo, cum respondere voluisset, ausus est eis promittere non solum paradisum, verum etiam regnum caelorum.* Hanc sententiam tenet Zuinglius, ut probabilem de filiis infidelium, & ut certam de fidelium parvulis, quod secundum amplectuntur Calvinus, Bucerus, & alii sectarii.

Secunda excludit quidem parvulos sine baptismo mortuos, à regno caelorum, & vitam beatam sanctis promissa, sed eis tribuit vitam aeternam, & naturalem beatitudinem, absque ullo dolore vel molestia, procul à regno caelorum, & damnatorum carcere. Ita senserunt Pelagiani, ut testatur S. Augustinus lib. de haer. cap. 88. ubi de Pelagianis loquens, sic ait: *Nam etiam si non baptizentur (parvuli,) promittunt eis extra regnum quidem Dei, sed tamen aeternam & beatam quandam vitam suam.* Per hanc autem aeternam & beatam vitam, non intelligebant Pelagiani supernaturalem, quae in intuitiva Dei visione consistit, sed naturalem beatitudinem: non enim parvulis sine baptismo morientibus promittebant vitam aeternam simpliciter, sed solum quandam suam vitam aeternam. Hanc opinionem Augustinus Pelagianam haeresim appellat, lib. 1. de anima & ejus orig. c. 9.

Tertia sententia docet parvulos sine baptismo decedentes, aeterna morte plecti in inferis, sed ita puniri poena damni, quae in privatione visionis beatificae consistit, ut nullum sive internum sive externum dolorem patiantur. Ita docet S. Thomas q. 5. de malo a. 1. 2. & 3. & cum eo aliquot alii Scholastici in 2. sent. dist. 33.

Quarta sententia docet parvulos sine baptismo mortuos, non solum puniendos esse poena damni, sed etiam internum animi dolorem ex privatione beatitudinis aeternae percepturos; immunes tamen fore à poena sensus, quae in cruciatu ignis & vermis posita est. Ita magister Sent. lib. 2. sentent. dist. 33. & cum eo alii.

Quinta sententia parvulos raptos ante baptismum, docet in inferis propter peccatum originale utraque poena, damni scilicet & sensus, in aeternum cruciandos. Hanc sententiam S. Augustini & aliorum Patrum sententiam esse probat Gregorius Ariminensis in 2. sent. dist. 33. qu. 3. & cum eo alii scholastici Doctores, quos recenset Cardinalis Norisius in Iudiciis Augustinianis cap. 3. §. 5. In hac sententia re ipsa fuisse videntur Patres Latini post exortam Pelagianam haeresim, ut infra exponetur. Interea sit ad propositam quaestionem,

RESPONSIO.

Parvuli, qui moriuntur sine baptismo, post hanc vitam neque supernaturalem neque naturali beatitudine fruuntur.

Et 1. quidem quod non fruuntur beatitudine supernaturali, prob. ex verbis Christi Joan. cap. 3. *Nisi quis, inquit, renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.* Unde sic argumentor. Nemo fruatur est beatitudine supernaturali, nisi in regno caelorum: caelum enim est beatorum sedes, ut est in confesso apud omnes tam heterodoxos, quam orthodoxos. Ergo qui in aeternum à regno caelorum excludendi sunt, in aeternum excludendi sunt à supernaturali beatitudine. Atqui parvuli sine baptismo mortui, à regno caelorum in aeternum excluduntur; nam nisi quis per baptismum Christi ante mortem regeneratus fuerit, non potest introire in regnum Dei, quod est regnum caelorum. Ergo parvuli sine baptismo mortui, in aeternum excluduntur à beatitudine supernaturali.

2. Quod parvuli, qui moriuntur sine baptismo, post hanc vitam non fruuntur beatitudine naturali, prob. Qui in aeternum damnandi sunt, nulla prorsus beatitudine fruturi sunt. Sed parvuli sine baptismo morientes, in aeternum damnandi sunt. Ergo nulla prorsus fruturi sunt beatitudine. Major patet. Cum enim aeterna damnatio sit maxima miseria, damnatum aliqua frui beatitudine repugnat. Prob. itaque min. 1. Ex Conc. Carthag. in epil. apud Augustinum 90. *Quicumque, inquit, negat parvulos per baptismum Christi à perditione liberari, & salutem percipere sempiternam, anathema sit.* At si parvuli non nisi per baptismum Christi liberantur à perditione, certe eos perire seu dampari in aeternum, necesse est, nisi ante mortem baptizentur. Ex S. Fulgentio lib. de fide ad Petrum cap. 27. *Nullatenus dubites... parvulos, qui... sine Sacramento sancti baptismatis... de hoc seculo transeunt, ignis aeterni sempiterno supplicio puniendos.* Et ex S. Anselmo lib. de conceptu virginali cap. 27. *Si... originale peccatum, inquit, est aliquod peccatum, necesse est omnem hominem in eo natum, illo non dimisso, damnari.* Ergo, &c.

Prob. 2. eadem min. hoc ratiocinio. Post hanc vitam non datur medium inter coelestem beatitudinem, & aeternam damnationem. Atqui parvuli sine baptismo morientes, in aeternum excluduntur à coelesti beatitudine. Ergo aeterna damnatione tenentur obstricti. Min. probata est ex verbis Christi. Prob. maj. ex Augustino. Nam sic loquitur lib. 1. de pecc. mer. cap. 28. *Nec est ullus ulli medius locus, ut possit esse nisi cum diabolo, qui non est cum Christo.* Et ferm. 14. de verbis Apostoli: *Nullus relictus est medius locus, ubi ponere queas infantes. De vivis & mortuis iudicabitur, alii erunt ad dexteram, alii ad sinistram, non novi aliud... Si ergo dextera erit & sinistra, & nullum medium locum in Evangelio novimus, ecce in dextera regnum caelorum est. Percipite, inquit, regnum. Qui ibi non est, in sinistra est. Quid erit in sinistra? Ite in ignem aeternum.* Et lib. 1. de anima & ejus orig. cap. 9. *Non baptizatis parvulis nemo promittat inter damnationem regnumque caelorum, quietis vel sollicitudinis cuiuslibet, atque ubilibet quasi medium locum: hoc enim eis haeresis Pelagiana promittit.*

Prob. 3. eadem min. Illi sunt in aeternum damnandi, qui in carcere inferni includuntur in aeternum. Atqui parvuli sine baptismo mortui, in aeternum includuntur in carcere inferni. Ergo, &c. Maj. patet; cum carcer inferni sit locus omnium & solum damnatorum. Prob. min. 1. Ex Script. Nam in Apoc. c. 20. dicitur: *Qui non inventus est in libro vitae scriptus, missus est in stagnum ignis.* Atqui parvuli sine baptismo mortui, non sunt in libro vitae scripti. Ergo, &c. 2. Ex Conc. Flor. sess. ult. ubi dicitur: *Illorum animas, qui in actuali mortali peccato, vel solo originali decedunt, mox in infernum descendere, poenis tamen disparibus puniendas.* 3. Ex Augustino locis laudatis, in quibus expresse asserit nullum fore locum medium caelos intrer & infer-

inferos, in quo parvuli non baptizati degere possint. Unde sic argumentor breviter. Parvuli non baptizati, vel erunt in cælo, vel in inferno. Non primum, ut fides docet. Ergo, &c.

Sic argumentatur Author Hypognoſtici apud Auguſtinum lib. 5. poſt medium : *Ecce non baptizatus .. dividitur a regno celorum , ubi ſons vivientium permanet Chriſtus. Da mihi præter hunc alterum locum ubi vitæ poſſit requies eſſe perennis. Primum enim locum fides Catholicorum divina auctoritate regnum credidit eſſe celorum , unde , ut dixi , non baptizatus excipitur. Secundum , gehennam , ubi omnis apoſtata , vel a Chriſti fide alienus æterna ſupplicia expæſcit. Tertium penitus ingnoramus , imò nec eſſe in Scripturis ſanctis invenimus. Finge Pelagiane , locum ex officina dogmatis tui , ubi alieni a Chriſti gratia vitam requiei & gloriæ poſſidere parvuli poſſint. Igitur juxta hunc antiquiſſimum & laudaſſimum Authorem , præter regnum celorum & gehennæ locum , non poſteſt fingi tertius locus , in quo poſt hanc vitam conſtitui poſſint parvuli non baptizati. Atquæ a regno celorum , ubi ſons vivientium permanet Chriſtus , in perpetuum excipiuntur. Non ergo alius ei ſuperſteſt locus , quàm locus gehennæ .*

Prob. 4. ead. min. Illi sunt in perpetuum damnandi, qui in perpetuum erunt sub captivitate & potestate dæmonis. Atqui parvuli sine baptismo mortui, erunt in perpetuum sub captivitate dæmonis. Ergo, &c. Major pariter: nam æterna illa captivitas non potest esse effectus nisi damnationis æternæ. *Prob. min.* Illi in perpetuum erunt sub captivitate dæmonis, qui nunc ab hac captivitate liberabuntur. Atqui parvuli sine baptismo mortui, nunquam liberabuntur ab hac captivitate. Ergo, &c. *Prob. min.* Nam 1. parvuli nascuntur sub potestate dæmonis propter peccatum originale. 2. Ab hac captivitate liberari non possunt, nisi per baptismum. Atqui parvuli sine baptismo mortui, nunquam liberari poterunt ab hac captivitate per baptismum. Ergo, &c. Minor pariter; quia post hanc vitam non est amplius baptismus locus.

Utrunque majoris partem docet S. Augustinus . Nam sic ait lib. i. de nuptiis c. 23. *Hoc ergo generi humano insitum vulnus à diabolo quidpiam per illud nascitur cogit esse sub diabolo.* Et lib. 2. c. 28. *Accusat Ecclesiam, toto orbe diffusam, in qua ubique omnes baptizandi infantiuli non ob aliud exfussantur, nisi ut ab eis princeps mundi mittatur foras, à quo necesse est vasa ira possideantur, cum in Adam nascuntur, si in Christo non renascantur, & in ejus regnum per gratiam facta vasa misericordie transferantur.* Ex quibus verbis sic adhuc argumentor breviter. Parvuli sine baptismo mortui, nunquam liberabuntur à captivitate demonis, nisi tandem aliquando per gratiam Christi facti vasa misericordie, transferantur in ejus regnum. Atqui nunquam per gratiam Christi facti vasa misericordie, transferentur in ejus regnum: alioqui tandem aliquando fruerentur cœlesti beatitudine, quod est contra fidem. Ergo, &c.

Quares, utrūm parvuli, qui sine baptismo moriuntur, passuri sint internum animi dolorem, propter privationem cœlestis beatitudinis.

R. affirmativè. Nam ita expressè sentit S. Augustinus : sic enim loquitur lib. 6. contra Julian. c. 10. de parvulis sine baptismo mortuis, quos innocentes vocat, quia nullum propria voluntate peccatum commiserunt, vel quia ex doctrina Juliani argumentatur. *Si hoc eis non erit malum (quòd in ætèrnum separentur à regno cœlesti,) non ergo amabunt regnum Dei, et innocentes imagines Dei ? Si autem amabunt, & tantum amabunt, quantum innocentes amare debent regnum ejus, à quo ad ipsius imaginem creantur, nihilne mali de hac separatione patientur ? Itaque juxta S. Doctorem, parvuli sine baptismo mortui, 1. aliquam habebunt cœlestis beatitudinis noticiam. 2. Se ad illa, nisi impedièrentur, fruentum à Deo creatos fuisse intelligènt. 3. Magno illius desiderio tenebuntur. Ergo non poterunt non pati internum ani-*

Simonnet Theol. Tom. I.

mi dolorem, quòd ab illa ob culpam in primo pa-
rente commissam in aeternum exciderint. Nec ni-
gratis omnino dici potest Deum per specialem pro-
videntiam omnem ab eorum animis amotum esse
dolorem: cum enim in aeternum mansuri sint
in statu peccati mortalis, proindeque maculati, odi-
biles Deo & damnatione digni, nullum prorsus fun-
damentum esse potest, illis attribuendi specialem ali-
quam Dei providentiam.

Præterea, ut jam vidimus, S. Doctor lib. 1. de anima & ejus orig. c. 9. hæc habet: *Parvulis non baptizatis nemo promittat quietis aut felicitatis cuiuslibet, atqui ubilibet, inter damnationem regnumque colorum, quasi medium locum: hoc enim eis hæresis Pelagiana promissit.* Igitur juxta S. Doctorem, non potest nisi contra fidem parvulis fide baptismi morientibus, promitti quies æterna. Atqui magna pax & quiete in æternum fruerentur, si ne interitum quidem animi dolorem aliquem ex jactura cœlestis beatitudinis haurirent. Ergo, &c.

ARTICULUS XII.

Utrum parvuli, qui sine baptismo moriuntur, non solum pœna damni, quæ in privatione visionis beatificæ consistit; sed etiam pœna sensus, quæ posita est in cruciatu ignis æterni, propter originale peccatum multandi sint.

R E S P O N S I O I.

Videntur Patres Latini magno consensu partem affirmativam tenuisse post exortam hæresim Pelagianam.

Prob. Nam I. S. Hieronymus in tertio contra Pelagianos dialogo extremo, sub nomine Critobuli hanc Pelagianorum contra Catholicos refert querimoniam. Non possum ultra differre. Omnis vincitur patientia vestrorum iniquitate verborum. Oro te, quid infantuli peccaverit? ... Peccare non possunt, & possunt perire. Genualabant, vagitus verba non explicant, balbutiens lingua non videtur, & aeterna miseria cruciatus miseris preparantur. Ad hanc autem querelam respondens Hieronymus, non negat hanc esse suam & aliorum Catholicorum sententiam, quod parvulus non baptizatus maneat in altera vita aeternae miseriae cruciatus, seu aeternum ignis supplicium; quid enim aliud intellegere potuit per aeternae miseriae cruciatus? Sed totus est in probando, omnes homines, aut antiqui propagatoris Adam, aut suo nomine in teneri peccato obnoxios. Quod non videtur facere, nisi ut ostendat parvulus non baptizatus aeternae miseriae cruciatibus, seu aeterno ignis supplicio dignos esse.

2. S. Augustinus in serm. 14. de verbis Apostoli sic loquitur: *Venturus est Dominus & iudicaturus de vivis, & mortuis, sicut Evangelium loquitur, duas partes facturus est, dexteram & sinistram. Sinistris dicitur: Ite in ignem eternum, qui paratus est diabolo & angelis ejus. Dextris dicitur: Venite benedicti Patri mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi. Hanc, regnum nominat, hanc, cum diabolo damnationem. Nullus relictus est medius locus, ubi ponere queas infantes. De vivis & mortuis iudicabitur, alii erunt ad dexteram, alii ad sinistram, non novi aliud... Si ergo dextera erit & sinistra, & nullum medium locum in Evangelio novimus, ecce in dextera regnum celorum est. Percipite, inquit, regnum. Qui ibi non est, in sinistra est. Quid erit in sinistra? Ite in ignem eternum. In dextera, ad regnum utique eternum; in sinistra, in ignem eternum. Qui non in dextera, proculdubio in sinistra. Ergo qui non in regno proculdubio in ignem eternum. Certe habere non potest vitam eternam, qui non baptizatur; non erit in dextera, id est, in regno non erit... Prius regnum nominavit, sed in dexterior, ignem eternum in sinistris. Extrema autem sententia ut doceret quid sit regnum, & quid sit ignis eternus, tunc, inquit, adibunt isti in combustionem eternam, iusti autem in vitam eternam. Ecce exposuit tibi quid sit regnum, & quid ignis eternus, ut quando*